

Svíčky 2021 – tým ROFLCOPTER!

Na poslední srpnový víkend jsme si s klukama naplánovali výlet po Semilsku. Přípravy se neobešly bez komplikací - Přemek se omluvil z rodinných důvodů a Petr si den před výletem udělal něco s nohou, a tak jsme se nakonec sešli jen tři, přičemž Ondra stále ještě nedoléčil vymknutý kotník z nedávné dovolené, a ani ve vysokých pohorách a s hůlkami se mu nechodilo zrovna dobře. Panovaly obavy, jestli za takových okolností výlet vůbec zvládneme, ale rozhodli jsme se tomu dát šanci.

Z nádraží v Jesenném jsme vyrazili ke kostelu. Abychom šetřili síly, využili jsme zkratku, která se tvářila jako veřejná cesta, záhy však zamířila blíže k domům. Muž ve spodním prádle, který se na nás z jednoho z domů přišel podívat, se na nás ale nezlobil, jen nás docela bodře pozdravil. V Jesenném žijí milí lidé.

Od kostela jsme pokračovali kolem hřbitova do údolí Vošmendy. Cesta klesala rozbahněným svahem, což byla pro Ondrovu nohu první těžší zkouška, párkrát si musel pomoci i hrubším výrazem. U dětského hřiště nás zaujala cedule naučné stezky, která informovala, jak dlouho se který druh odpadu rozloží v přírodě. Trochu jsme o tom debatovali a domníváme se, že informace o rozkládání plastů byly podány příliš optimisticky a plně nezahrnovaly problematiku mikroplastů.

Po naučné stezce jsme šli ještě kus až k výrazné zatáčce, kde jsme se rozhodli vydat na protější svah k Pavlovu kříži. Šel jsem napřed, abych zjistil, zda to tam stojí za to, než se tam vydají ostatní. Vošmenu jsem musel přebrodit, cestou do kopce se mi cesta náhle ztratila pod nohama a tam, kde jsem podle mapy očekával průchozí louku, rostla dvoumetrová kukuřice. Výhled od kříže na půvabně zamlžená údolí těsně před soumrakem bohatě vyvážil moje útrapy, ale klukům jsem raději zavolal, ať zkusí najít lepší cestu. To se jim v šeřícím se lese bohužel nepodařilo, a tak jsme se po dlouhé době potkali až v dolní autobusové zastávce v Bozkově.

Náš výlet pokračoval na Skalku a po předchozích peripetích jsme raději zvolili delší a turisticky méně atraktivní, leč navigačně jednodušší a pevnější trasu po asfaltových cestách přes Příkrý. Ze Skalky jsme se vydali na Benešov a silnice, po které jsme se kousek vraceli, se během chvíle zalila hustou mlhou. S čelovkou na hlavě to při chůzi vytváří takový zvláštní efekt.

Po krátké odbočce k Cimrmanově rozhledně jsme šli do Nouzova, kde se nachází kaple a hospoda. Moc se nám nechtělo dovnitř, protože tam bylo hlučno, proto jsme se usadili na zahrádce. Bodrá paní hospodská si z toho vyvodila, že jsme kuřáci, a museli jsme na toto téma snést několik slovních špílců.

Z hospody jsme si odešli prohlédnout pramen Jíloveckého potoka a od něj už jsme naše putování stočili k Semilům. Dětské hřiště poblíž kaple 14 pomocníků nám přišlo celkem velkolepě pojaté, nechybí zde ani zastřešený gril.

V Semilech jsme nejdřív navštívili naše známé. Rádi nás viděli a pohostili nás čokoládovými oplatkami. Pak jsme se přesunuli do centra obce na lavičky u kašny před obchodním domem. Cedula upozorňovala na farmářské trhy a soutěž v pečení chleba, ale žádná z uvedených akcí se bohužel nekonala v době naší návštěvy. Také nedaleký podnik s mnohoslibným názvem Bezobalový obchod Nahoře Bez zůstal v neděli zavřený.

Ondra a Aleš už byli unavení, tak zůstali na lavičkách a já jsem se za semilskými pamětihodnostmi vydával sám. Prohlédl jsem si starodávné schody v Horákově ulici, ještě starodávnější kašnu mezi roubenkami a most na soutoku Jizery s Olešnou. Víc už jsme toho nestihli a krátce po poledni jsme se vydali zpět k našim známým na skvělý oběd.

Výlet hodnotíme pozitivně - trochu nás sice mrzelo, že jsme si nezvládli prohlédnout vše, co Semily nabízely, ale nakonec jsme uznali, že vzhledem k okolnostem jsme toho stihli vidět docela dost.

Za tým ROFLCOPTER!

Ondra Š.